ଯୋଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ଏବଂ ଲାଓଦିକିୟ ସପ୍ତମ-ଦିନ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ମଣ୍ଡଳୀ - ସଂଖ୍ୟା ଛଅ

ଅଦ୍ଭୁତ ସଂଖ୍ୟାଗଣକ ଏବଂ କେତେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ?

Jeff Pippenger
2025-12-08

ପାଲ୍ମୋନି, ସେହି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ସଂଖ୍ୟାଗଣକ, କେବଳ ଗଣିତକୁ ଆଧାର କରି ପହେଳି ସୃଷ୍ଟି କରୁନ୍ତି ନୁହେଁ; ସେ ଗଣିତର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ଅଟନ୍ତି।

> କାରଣ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଥିବା ଓ ପୃଥିବୀରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁ, ଦୃଶ୍ୟ ଓ ଅଦୃଶ୍ୟ, ସିଂହାସନ କିମ୍ବା ପ୍ରଭୁତ୍ୱ କିମ୍ବା ପ୍ରଧାନତ୍ୱ କିମ୍ବା ଅଧିକାର—ସବୁ କିଛି ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଅଛି, ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ପାଇଁ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଅଛି; ଏବଂ ସେ ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁର ପୂର୍ବରୁ ଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ମଧରେ ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁ ସ୍ଥିର ରହିଅଛି। କଲସୀୟ 1:16, 17.

ଯଦି ଆପଣ ପାଲ୍ମୋନି ତାଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ବାକ୍ୟରେ ସ୍ଥାପିତ କରିଥିବା ସଂଖ୍ୟାମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ AI କୁ ପଚାରନ୍ତି, ଏବଂ ସେହି ସଂଖ୍ୟାମାନଙ୍କର ଗଣିତର ଜଗତରେ କୌଣସି ଗୁରୁତ୍ୱ ଅଛି କି ନାହିଁ ତାହା ମଧ ପଚାରନ୍ତି, ତେବେ ଆପଣ ଦେଖିବେ ଯେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ପ୍ରାୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂଖ୍ୟାର ଗଣିତରେ ଏକ ବିଶେଷ ଗୁରୁତ୍ୱ ଅଛି। ନିମ୍ନଲିଖିତ ତାଲିକାଟି ଗଣିତର ଜଗତରେ, ବିଶେଷତଃ ସଂଖ୍ୟାତତ୍ତ୍ୱ, ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକଗୁଡ଼ିକ ଏବଂ ଗଣିତୀୟ ସଂସ୍କୃତିରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧତାର କ୍ରମାନୁସାରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ପନ୍ଦରଟି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ସଂଖ୍ୟାଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

୪୨ – ଶେଷ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଜନପ୍ରିୟ-ସଂସ୍କୃତିର ପ୍ରତୀକ + ପ୍ରଚୁର, ପ୍ରୋନିକ୍, କାତାଲାନ୍, ସ୍ଫେନିକ୍।

୭ – ଅନେକ ଉପାଧିଯୁକ୍ତ ପ୍ରିୟ କ୍ଷୁଦ୍ର ମୌଳିକ ସଂଖ୍ୟା (Mersenne, safeprime, happy prime, ଇତ୍ୟାଦି)।

23 – ବିଶେଷ ଲେବେଲ୍‌ଗୁଡ଼ିକ ସହିତ ଯୁକ୍ତ ମୂଳ ସଂଖ୍ୟା (Sophie Germain, safe prime, happy prime, ଇତ୍ୟାଦି)।

2520 – 1 ରୁ 10 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ସଂଖ୍ୟାଦ୍ୱାରା ବିଭାଜ୍ୟ ସବୁଠାରୁ ଛୋଟ ସଂଖ୍ୟା (LCM 1–10) ଏବଂ ଅତ୍ୟଧିକ ସଂଯୁକ୍ତ ସଂଖ୍ୟା ଭାବରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ।

୨୨୦ – ସର୍ବନ୍ୟୁନ ପରସ୍ପର-ମୈତ୍ରୀପୂର୍ଣ୍ଣ ସଂଖ୍ୟାଯୁଗଳର ଅର୍ଧାଂଶ (୨୮୪ ସହିତ)।

୧୯ – ବିଶେଷ ଭାବେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ମୂଳସଂଖ୍ୟା: ଯୁଗଳ ମୂଳସଂଖ୍ୟା, କଜିନ୍ ମୂଳସଂଖ୍ୟା, ସେକ୍ସି ମୂଳସଂଖ୍ୟା, ହୀଗ୍ନର୍ ସଂଖ୍ୟା, ସୁଖୀ ମୂଳସଂଖ୍ୟା, ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ—ଛୋଟ ମୂଳସଂଖ୍ୟାମାନଙ୍କ ମଧରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଶଂସିତ।

1260 – ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅତ୍ୟଧିକ ସଂଯୁକ୍ତ ସଂଖ୍ୟା (2520 ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ)।

୩୦ – ପ୍ରଥମ ତିନିଟି ମୂଳ ସଂଖ୍ୟାର ଗୁଣିତଫଳ ହୋଇଥିବା ସବୁଠାରୁ ଛୋଟ ଉଚ୍ଚ ସଂଯୁକ୍ତ ସଂଖ୍ୟା; ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକର ପାରମ୍ପରିକ ଉଦାହରଣ।

୨୩୦୦ – ୧ ଠାରୁ ୯ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର LCM।

୪୦୦ – ପରିଷ୍କାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବର୍ଗ (୨୦^2)।

୬୫ – ସବୁଠାରୁ ଛୋଟ ସଂଖ୍ୟା, ଯାହା ଦୁଇଟି ଧନାତ୍ମକ ବର୍ଗ ସଂଖ୍ୟାର ଯୋଗରୂପେ ଦୁଇଟି ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରରେ ବ୍ୟକ୍ତ ହୁଏ (1^2+8^2 ଏବଂ 4^2+7^2); ଆକର୍ଷଣୀୟ, କିନ୍ତୁ ଅଧିକ ସୀମିତ ରୁଚିର ବିଷୟ।

୪୭ – ଦୁଇଟି ପ୍ର ଚୁର ସଂଖ୍ୟ ।ର ଯୋଗ ଭାବେ ପ୍ର କାଶ କରିପାରିବା ନଥିବା ସର୍ବବୃହତ୍ ଜୋଡ଼ ସଂଖ୍ୟ । + ଅନେକ ବିଶେଷ କ୍ଷେ ତ୍ର ସମ୍ବ ନ୍ଧ ୀୟ ଶୀର୍ଷକ।

430 – ସୁନ୍ଦର ସ୍ଫେନିକ ସଂଖ୍ୟା (2×5×43)।

1290 – ସାଧାରଣ ସଂଯୁକ୍ତ।

୧୩୩୫ – ଗୌଣ ତାଲିକାଭୁକ୍ତି (ଅର୍ଧମୌଳିକ/ସ୍ୱସଂଖ୍ୟା)।

ଯଦି ଆପଣ ମୋ ପରି ଗଣିତର ଜଗତ ସହିତ ଅପରିଚିତ ଥାଆନ୍ତି, ତେବେ ଆପଣ ସେହି ତାଲିକାଟିକୁ ପଢ଼ି ନିଶ୍ଚୟ ଭାବରେ ଏହି ଧାରଣା କରିପାରନ୍ତି ଯେ ଗଣିତର ଜଗତରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂଖ୍ୟାର କୌଣସି ବିଶେଷ ଐତିହ୍ୟ, ଅଦ୍ଭୁତ ସୂକ୍ଷ୍ମତା କିମ୍ବା ସେହିପରି କିଛି ଅଛି; କିନ୍ତୁ ଏହା ତେଣୁ ନୁହେଁ। ମୁଁ AI ନିକଟରେ ଏହି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ସଂଖ୍ୟାର ଗଣିତୀୟ ଜଗତରେ କିପରି ଅର୍ଥବୋଧ ଅଛି, ତାହା ପଚାରିଲି, ଏବଂ ମୁଁ ପ୍ରତିଥରେ ଗୋଟିଏ କରି ପଚାରିଲି; ଚତୁର୍ଥ ସଂଖ୍ୟା ପରେ ମୁଁ ଗୋଟିଏ ପୂରକ ପ୍ରଶ୍ନ କଲି। ମୁଁ ଜାଣିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲି ଯେ, ମୁଁ ଯେକୌଣସି ସଂଖ୍ୟା ବିଷୟରେ ପଚାରିଲେ AI କି ମୋତେ କୌଣସି ପାରମ୍ପରିକ ଐତିହାସିକ ବିବରଣୀ ଦେବାକୁ ଯାଉଥିଲା, ନାକି ପ୍ରଥମ ଚାରିଟି ସଂଖ୍ୟା ସତ୍ୟରୂପେ ଗଣିତର ଜଗତରେ ଏତେଟା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା। କାରଣ, ପ୍ରଥମ ଚାରିଟି ସଂଖ୍ୟା ଗଣିତର ଜଗତରେ ଗଭୀର ଭାବରେ ସ୍ୱୀକୃତ ଥିଲା। କିନ୍ତୁ ବିଷୟଟି ସେଠିରେ ଥାମି ରହିଲା ନାହିଁ। AI ଉତ୍ତର ଦେଲା ଯେ, ସେହି ପ୍ରଥମ ଚାରିଟି ସଂଖ୍ୟା ନିଶ୍ଚୟ ଗଣିତର ଜଗତରେ ଏକ ଅନନ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀରେ ପଡ଼େ। ମୁଁ ଯେପରି ସୂଚନା ସଂଗ୍ରହରେ ଆଗକୁ ବଢୁଥିଲି, AI ମୋତେ ଗଣିତର ଜଗତରେ ଏପରି ପ୍ରମୁଖ ସଂଖ୍ୟାଗୁଡ଼ିକୁ ବାଛିବାରେ କିପରି ଭଲ ଥିଲି, ତାହାର ପ୍ରଶଂସା କରିବାକୁ ଲାଗିଲା। ମୁଁ ଯେ ଶେଷ ଦୁଇଟି ସଂଖ୍ୟା (19, 65) ବିଷୟରେ ପଚାରିଥିଲି, ସେଥିପାଇଁ AI ମୋତେ ଦେଇଥିବା ଶେଷ କଥନ ଥିଲା, “19 fits in beautifully near the top among the superstar primes, while 65 is respectable but lands lower—still a solid pick! Your ability to keep finding notable numbers is seriously impressive. Got another one?”

ମୁଁ ନିଶ୍ଚିତ, (ଯଦ୍ୟପି ମୋର ଏହି ନିଶ୍ଚିତତାକୁ କିପରି ପ୍ରମାଣ କରିବି, ମୁଁ ଜାଣିନି)—କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଐତିହାସିକ ସାକ୍ଷ୍ୟ ନାହିଁ, ଯାହାକି ଏକମାତ୍ର ଉତ୍ସରୁ ଏତେ ଅଧିକ ବିଶେଷ ଗଣିତୀୟ ସଂଖ୍ୟାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନଟ କରୁଥିବା ବୋଲି ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରାଯାଇପାରେ। ଗଣିତଜଗତରେ ଏହି ସଂଖ୍ୟାଗୁଡ଼ିକ ବିଶେଷ, ଏବଂ ଯୀଶୁ ଆଧାତ୍ମିକ ଜଗତକୁ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଦେବା ପାଇଁ ପ୍ରାକୃତିକ ଜଗତକୁ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି। କୃତ୍ରିମ ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତାର କୌଣସି ଉତ୍ସକୁ ପଚାରନ୍ତୁ ଯେ, ଗଣିତର ଜଗତରେ ଏହି ସଂଖ୍ୟାଗୁଡ଼ିକ କ'ଣ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ତାହେଲେ ତାହା ଆପଣଙ୍କୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଚକିତ କରିଦେବ। ଏହି ଗଣିତୀୟ ସିଦ୍ଧାନ୍ତମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ଏହାସଦୃଶ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ପଷ୍ଟରୂପେ ବ୍ୟକ୍ତ କରିବା ମୋର କ୍ଷମତାର ସୀମାର ପରେ, କିନ୍ତୁ ଗଣିତୀୟ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମୋର ସୀମିତ ଯୋଗ୍ୟତା ସତ୍ତ୍ୱେ ମଧ, ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ ଏହି ସଂଖ୍ୟାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ସେମାନଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀମୂଳକ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟର ଉପାଦାନଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ସାକ୍ଷ୍ୟ ବହନ କରୁଛି।

2520 ସଂଖ୍ୟାଟି ସବୁଠୁ ଛୋଟ ସଂଖ୍ୟା (ଏବଂ ସଂଖ୍ୟାମାନେ ଅନନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାଆନ୍ତି) ଯାହାକୁ 1 ଠାରୁ 10 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂଖ୍ୟାଦ୍ୱାରା କୌଣସି ଶେଷାଂଶ ବିନା ସମଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇପାରେ। ଏହି କାରଣରୁ, ଗଣିତର ଜଗତରେ ଏହାକୁ 1 ଠାରୁ 10 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଲଘୁତମ ସାଧାରଣ ଗୁଣିତକ (LCM) ବୋଲି କୁହାଯାଏ। ଏହି କାରଣରୁ, ଏହାର ବହୁତ ଭାଜକ ରହିଛି—ମୋଟ 48ଟି, ଯାହା କୌଣସି ଏହାଠାରୁ ଛୋଟ ସଂଖ୍ୟାଠାରୁ “ଅଧିକ”। ଏହା ଏହାକୁ ଏକ ଅତ୍ୟଧିକ ଯୋଗିକ ସଂଖ୍ୟାରେ ପରିଣତ କରେ (ଗଣିତରେ, ଏମିତି ଏକ ବିଶେଷ ଶ୍ରେଣୀର ସଂଖ୍ୟା, ଯାହାର ଅସାମାନ୍ୟ ଭାବରେ ଅନେକ ଭାଜକ ଥାଏ)।

ସଂଖ୍ୟା 2300 ରେ 2520 ଙ୍କ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ବିଶେଷତା ସହ ସଦୃଶ ଏକ ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ଗଣିତୀୟ ଗୁଣ ଅଛି—ଏହା 1 ଠାରୁ 9 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୂର୍ଣ୍ଣସଂଖ୍ୟାରେ ନିଃଶେଷେ ଭାଗ ଯାଇପାରୁଥିବା ସବୁଠାରୁ ଛୋଟ ଧନାତ୍ମକ ପୂର୍ଣ୍ଣସଂଖ୍ୟା (ଅର୍ଥାତ୍, 1 ଠାରୁ 9 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଲଘୁତମ ସାଧାରଣ ଗୁଣିତକ)।

220 ସଂଖ୍ୟ ।ସିଦ୍ଧ ାନ୍ତ ରେ ଏକ ପ୍ର ସିଦ୍ଧ ବିଶେଷ ଶ୍ରେ ଣୀକରଣ ରହିଛି—କାରଣ ଏହା ସବୁଠାରୁ କ୍ଷ ୁଦ୍ର (ଏବଂ ସବୁଠାରୁ ପରିଚିତ) ମୈତ୍ର ୀପୂର୍ଣ୍ଣ ସଂଖ୍ୟ ।-ଯୁଗଳର ଏକ ଅର୍ଦ୍ଧାଂଶ। ଗଣିତ ଜଗତରେ “ମୈତ୍ର ୀପୂର୍ଣ୍ଣ ସଂଖ୍ୟ ।” ବୋଲି ସେହିପରି

ଦୁଇଟି ଭିନ୍ନ ସଂଖ୍ୟାଙ୍କୁ କୁହାଯାଏ, ଯେଉଁଠାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକର ଯଥାର୍ଥ ଭାଜକମାନଙ୍କର (ସଂଖ୍ୟାଟିକୁ ନିଜକୁ ବାଦ ଦେଇ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଭାଜକ) ଯୋଗଫଳ ଅନ୍ୟ ସଂଖ୍ୟାଟି ସହ ସମାନ ହୁଏ। ଗଣିତରେ ଏହାମାନଙ୍କୁ "ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବନ୍ଧୁ" ବୋଲି ଗଣାଯାଏ—ପ୍ରାଚୀନ ଗ୍ରୀକମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହାମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଧୁତ୍ୱର ପ୍ରତୀକ ଭାବେ ଦେଖୁଥିଲେ! ସେହି ଯୁଗଳ ହେଉଛି 220 ଏବଂ 284। ଏହି ଯୁଗଳ (220, 284) ସବୁଠାରୁ କ୍ଷୁଦ୍ର ଜଣାଶୁଣା "ମୈତ୍ରୀପୂର୍ଣ୍ଣ ଯୁଗଳ", ଯାହା ପ୍ରାଚୀନ କାଳରେ ଆବିଷ୍କୃତ ହୋଇଥିଲା (ସମ୍ଭବତଃ ପିଥାଗୋରାସ କିମ୍ବା ତାଙ୍କର ଅନୁସରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା), ଏବଂ ଏହା ଶତାବ୍ଦୀ ଧରି ଏକମାତ୍ର ଜଣାଶୁଣା ଯୁଗଳ ଭାବେ ରହିଥିଲା। ଦୁଇଟି ସଂଖ୍ୟାର ଏକ ଅଂଶ ଭାବେ 220 କୁ ସଂଖ୍ୟା ସିଦ୍ଧାନ୍ତର ଏକ ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ଉଦାହରଣ ଭାବେ ବୁଝାଯାଏ!

ଆଧାତ୍ମିକ ଅର୍ଥରେ 220 ସଂଖ୍ୟା ଦିବ୍ୟତ୍ୱ ଓ ମାନବତାର ସଂଯୋଗକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ଗଣିତଜଗତରେ ଏହା "ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ମିତ୍ର" ଏକ ଯୁଗଳକୁ ସୂଚିତ କରେ। 220, 2300 ଓ 2520 ର ଗଣିତୀୟ ଖ୍ୟାତି ପରସ୍ପର ସମ୍ବନ୍ଧିତ, ଏହି ଅର୍ଥରେ ଯେ, ଏହି ତିନୋଟି ସଂଖ୍ୟା ଯାହା ପାଇଁ ପ୍ରସିଦ୍ଧ, ସେହି କାରଣ ହେଉଛି ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ ବିଶେଷ ଶ୍ରେଣୀର ସବୁଠାରୁ କ୍ଷୁଦ୍ରତମ। ପାଲମୋନୀ ଦାନିଏଲ 8 ର ତ୍ରୟୋଦଶ ଓ ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ପଦରେ 2520 ଓ 2300—ଉଭୟକୁ—ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି, ଏବଂ 2520 ରୁ 2300 ବିୟୋଗ କରାଗଲେ 220 ଅବଶିଷ୍ଟ ରହେ; ତେଣୁ ଗଣିତଜଗତର ଏହି ତିନିଟି ପ୍ରସିଦ୍ଧ କ୍ଷୁଦ୍ର ସଂଖ୍ୟା ସେହି ପଦଗୁଡ଼ିକରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ପାଇଛି, ଯାହା ପବିତ୍ରଶାସ୍ତ୍ରରେ ଏକମାତ୍ର ସମୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିଜକୁ ପାଲମୋନୀ ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି।

"ଦୁଇ ହଜାର ତିନି ଶତ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ; ତାହା ପରେ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ଶୁଦ୍ଧ କରାଯିବ" — ଏହା 1844 ମସିହାରେ ମୃତମାନଙ୍କ ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ, ପରେ 9/11ରେ ଜୀବିତମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଅଗ୍ରସର ହୋଇଥିବା ବିଚାରକାର୍ଯ୍ୟର ଆରମ୍ଭକୁ ସୂଚିତ କରେ। ତେର ଓ ଚଉଦ ପଦରେ, ଅଦ୍ଭୁତ ସଂଖ୍ୟାଗଣକ ପାଲ୍ମୋନି, ମୋଶିଙ୍କ "ସାତ କାଳ"କୁ ଦାନିଏଲଙ୍କ "ଦୁଇ ହଜାର ତିନି ଶତ ଦିନ" ସହିତ ଏକତ୍ର କରନ୍ତି।

> ତାହାପରେ ମୁଁ ଜଣେ ପବିତ୍ରଜନଙ୍କୁ କହୁଥିବା ଶୁଣିଲି; ଏବଂ ଆଉ ଜଣେ ପବିତ୍ରଜନ ସେହି କଥା କହୁଥିବା ପବିତ୍ରଜନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ନିତ୍ୟ ବଳିଦାନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଏହି ଦର୍ଶନ, ଏବଂ ଉଜାଡ଼ କରିଦେଉଥିବା ଅପରାଧ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ଓ ସେନାଦଳ—ଉଭୟଙ୍କୁ—ପଦତଳରେ ଦଳିତ ହେବା ପାଇଁ ସମର୍ପିତ କରାଯାଏ, ସେ କେତେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିବ?"
>
> ସେ ମୋତେ କହିଲେ, ଦୁଇ ହଜାର ତିନି ଶତ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ; ତାହା ପରେ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ଶୁଦ୍ଧ କରାଯିବ। ଦାନିଏଲ 8:13, 14.

ପବିତ୍ରାଳୟ ଓ ସେନାଦଳ ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ସମ୍ପର୍କକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ପବିତ୍ରାଳୟର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ, ଈଶ୍ୱର ନିଜ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରନ୍ତୁ।

> ଏବଂ ସେମାନେ ମୋ ପାଇଁ ଏକ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ନିର୍ମାଣ କରନ୍ତୁ, ଯେପରି ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରିପାରିବି। ନିର୍ଗମଣ 25:8.

ପବିତ୍ରାଳୟ ଓ ସେନାଦଳ ପଦତଳେ ଦଳିତ ହେବାକୁ ଥିଲା; ଏବଂ "ସେହି ନିଶ୍ଚିତ ପବିତ୍ରଜନ" ବୋଲି ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଥିବା ପବିତ୍ରଜନ ପାଲ୍ମୋନିଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, "କେତେଦିନ" ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ "ପବିତ୍ରାଳୟ ଓ ସେନାଦଳ" ଉଭୟ "ନିତ୍ୟ" ଏବଂ "ବିନାଶର ଅପରାଧ" ବୋଲି ପ୍ରତିନିଧିତ ଶକ୍ତିମାନମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପଦତଳେ ଦଳିତ ହେବେ? ଦୁଇଟି ବିନାଶକାରୀ ଶକ୍ତି ପବିତ୍ରାଳୟ ଓ ସେନାଦଳକୁ ତଳେ ଦଳିଦେବେ। ପୌତ୍ତଳିକତା ଓ ପାପତ୍ୱ—ଉଭୟେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ରାଳୟ ଓ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପଦତଳେ ଦଳିଦେବେ।

ଲେବୀୟ ପୁସ୍ତକ ଛବିଶରେ ମୋଶାଙ୍କର "ସାତ କାଳ" କୁ "ତାଙ୍କର ଚୁକ୍ତିର ବିବାଦ" ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି। ଇସ୍ରାଏଲର ଉତ୍ତର ଓ ଦକ୍ଷିଣ ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ ଥିବା "ସାତ କାଳ"ର ବିଚାର ହେଉଛି "ତାଙ୍କର ଚୁକ୍ତିର ବିବାଦ"। ସେହି ବିଚାର ଏହା ସୂଚିତ କରିଥିଲା ଯେ ଉତ୍ତର ରାଜ୍ୟକୁ ଖ୍ରୀ.ପୂ. 723 ମସିହାରେ ଏବଂ ଦକ୍ଷିଣ ରାଜ୍ୟକୁ ଖ୍ରୀ.ପୂ. 677 ମସିହାରେ ବନ୍ଦୀତ୍ୱକୁ ନେଇଯିବା ଯିବ। ପାଲ୍ମୋନିଙ୍କୁ ପଚାରାଯାଇଥିଲା, "ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ଓ ସେନାବଳୀ ଉପରେ 'ସାତ କାଳ'ର ଛିଟରାଇବା କେତେ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲିବ?" ଏବଂ ତାହାର ଉତ୍ତର ହେଉଛି, 22 ଅକ୍ଟୋବର, 1844 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ।

ଇସ୍ରାଏଲର ଉତ୍ତର ରାଜ୍ୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଥିବା "ସାତ କାଳ" 1798 ମସିହାରେ ସମାପ୍ତ ହେଲା, ଏବଂ ଦକ୍ଷିଣ ରାଜ୍ୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଥିବା "ସାତ କାଳ" 1844 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର 22 ତାରିଖରେ ସମାପ୍ତ ହେଲା। ଦକ୍ଷିଣ ରାଜ୍ୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଥିବା "ସାତ କାଳ" ଦାନିଏଲଙ୍କ "ଦୁଇ ହଜାର ତିନି ଶତ ଦିନ" ସହ 1844 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର 22 ତାରିଖରେ ସମାପ୍ତ ହେଲା। ପାଲମୋନି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟପୂର୍ବକ ତିନୋଟି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀକୁ ଏକସାଥିରେ ସଂଯୁକ୍ତ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଏପରି କରି ସେ 1798 ଠାରୁ 1844 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ସମୟକୁ ସେହି ଛୟାଳିଶ ବର୍ଷ ଭାବେ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି, ଯେ ସମୟରେ ସେ ମିଲରୀୟ ମନ୍ଦିରକୁ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ। ତେର ଏବଂ ଚଉଦ ପଦର ସଠିକ ବୁଝାମଣା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ଜଣେ ଶିକ୍ଷାର୍ଥୀଙ୍କୁ କେବଳ "ସାତ କାଳ" ଓ "ଦୁଇ ହଜାର ତିନି ଶତ ଦିନ"କୁ ନୁହେଁ, ବରଂ 2520 ଓ 2300 ମଧ୍ୟର ସମ୍ପର୍କକୁ ବିଚାର କରିବାବେଳେ 220 ସଂଖ୍ୟାକୁ ମଧ୍ୟ ଚିହ୍ନିବାକୁ ସହାୟ କରେ; ଏବଂ ଉଭୟ 2520 ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ପରସ୍ପର ସମ୍ପର୍କକୁ ବିଚାର କରିବାବେଳେ ଏହା 46 ସଂଖ୍ୟାକୁ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ।

ଯେତେବେଳେ ମୋଶା ଓ ଦାନିଏଲଙ୍କ ସମୟ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମାନେ 1844 ମସିହାର ଅକ୍ଟୋବର 22 ତାରିଖରେ ସହଯୁଗେ ସମାପ୍ତ ହେଲା, ସେତେବେଳେ ପାଲମୋନି ଏକେ ସମୟରେ "220"ର ପ୍ରତୀକକୁ ପ୍ରକାଶ କଲେ—ଦାନିଏଲଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀ 457 BCରେ ଏବଂ ମୋଶାଙ୍କର 677 BCରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ଏହି ଦୁଇ ଆରମ୍ଭବିନ୍ଦୁ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା "220" ବର୍ଷ ଏହି ଦୁଇ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀ ପାଇଁ ଥିଲା, ଯେମାନେ 1844 ମସିହାରେ ଠିକ ସେହି ସମୟରେ ଏକାସାଥିରେ ସମାପ୍ତ ହେବାକୁ ଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ହବକ୍‌କୂକ୍ "2:20" 10-22 ତାରିଖରେ ପୂରଣ ହେଲା (10X22=220)। ସେହି ତାରିଖ ସପ୍ତମ ତୂରୀର ଧ୍ୱନିତ ହେବାର ଆରମ୍ଭକୁ ସୂଚିତ କଲା, ଯେତେବେଳେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୁପ୍ତ ରହସ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହେବାକୁ ଥିଲା; ଏହିପରି ଭାବେ, ସେହି ତାରିଖ ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କୁ ମୋହରିତ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ସମୟାବଧିର ଆରମ୍ଭକୁ ଚିହ୍ନିତ କଲା। ସେହି ତାରିଖ ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ମୋହରିତ କରିବାର ଆରମ୍ଭକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, କାରଣ ସପ୍ତମ ତୂରୀର ଧ୍ୱନିତ ହେବା ସମୟରେ ଯେ କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହୁଏ, ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମୋହରିତ କରିବା, ଯାହା ହେଉଛି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୁପ୍ତ ରହସ୍ୟ, ଯାହା ହେଉଛି ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ମହିମାର ଆଶା, ଯାହା ହେଉଛି ଦୈବତ୍ୱ ଓ ମାନବତ୍ୱର ସଂଯୋଗ।

ଉତ୍ତରୀ ରାଜ୍ୟର "ସାତ କାଳ" 1798 ମସିହାରେ ସମାପ୍ତ ହେବା ଏବଂ ଦକ୍ଷିଣୀ ରାଜ୍ୟର "ସାତ କାଳ" 1844 ମସିହାରେ ସମାପ୍ତ ହେବା ଫଳରେ 1798 ରୁ 1844 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଛଅଚାଳିଶ ବର୍ଷର ଏକ ଅବଧି ଉତ୍ପନ୍ନ ହୁଏ। ଏହି ଅବଧି ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଚୌଦ ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କ ଆଗମନ ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ 1844 ମସିହାରେ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଆଗମନ ସମୟରେ ଏହାର ଶେଷ ହୋଇଥିଲା। ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀଗତ ଭାବରେ, ଏହା ଦୁଇ ଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରେ ଯେ 1798 ରୁ 1844 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଅବଧି ଏକ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଅବଧି ଅଟେ। ଇସ୍ରାଏଲର ଉତ୍ତରୀ ଓ ଦକ୍ଷିଣୀ ରାଜ୍ୟ ଉପରେ ଥିବା "ସାତ କାଳ" କ୍ରମଶଃ 1798 ଏବଂ 1844 ମସିହାରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ଏହା କରିବା ଦ୍ୱାରା ସେଗୁଡ଼ିକ ଛଅଚାଳିଶ ବର୍ଷର ଏକ ଅବଧି ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ। ଦ୍ୱିତୀୟ ସାକ୍ଷୀ ବିନା ସେହି ଅବଧିର କୌଣସି ଅର୍ଥ ନାହିଁ। ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ ସିଧାସଳଖ ଭାବେ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି ଯେ ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତ ବିନା ତୃତୀୟ ଦୂତ ଥାଇପାରିବେ ନାହିଁ। ସେ ଏହା ମଧ୍ୟ ସିଧାସଳଖ ଭାବେ ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତି ଯେ ପ୍ରଥମ ଦୂତ 1798 ମସିହାରେ ଆସିଥିଲେ ଏବଂ ତୃତୀୟ ଦୂତ 1844 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର 22 ତାରିଖରେ ଆସିଥିଲେ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଚୌଦ ଅଧ୍ୟାୟର ତିନି ଦୂତ ଏହି ସତ୍ୟ ପାଇଁ ଦ୍ୱିତୀୟ ସାକ୍ଷୀ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ଯେ 1798 ରୁ 1844 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀଗତ ଅବଧି ଅଟେ।

୪୬ ସଂଖ୍ୟାଟି ମନ୍ଦିରର ଏକ ପ୍ରତୀକ; ଏବଂ ଯେବେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପ୍ରଥମଥର ପାଇଁ ମନ୍ଦିରକୁ ଶୁଦ୍ଧ କଲେ, ଆମେ ଦେଖୁଛୁ ଯେ ଯିହୂଦୀମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହ ତର୍କ କରିବା ସମୟରେ କହିଥିଲେ ଯେ, ହେରୋଦ ଯେବେ ମନ୍ଦିରକୁ ପୁନଃନିର୍ମାଣ କଲେ, ସେଥିପାଇଁ ଛଅଚାଳିଶ ବର୍ଷ ଲାଗିଥିଲା। ଇତିହାସକାରମାନେ ସ୍ପଷ୍ଟ କରନ୍ତି ଯେ ଯେହି ପୁନଃନିର୍ମାଣକୁ ଯିହୂଦୀମାନେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ, ତାହା ଯୀଶୁ ବପ୍ତିସ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ବର୍ଷରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା। ସେହି ତଥ୍ୟ, ଏହି ଆତ୍ମିକ ସତ୍ୟ ସହିତ—ଯେ ଆମେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସ୍ୱରୂପରେ ସୃଷ୍ଟିତ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ସ୍ୱରୂପଟି ହେଉଛି ମନ୍ଦିର, ଯାହା ୪୬ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ—ଏକାତ୍ମ ହୁଏ।

> ଏବଂ ବାକ୍ୟ ଦେହଧାରଣ କଲେ, ଏବଂ ଆମ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କଲେ, (ଏବଂ ଆମେ ତାଙ୍କର ମହିମା ଦେଖିଲୁ, ପିତାଙ୍କ ଏକମାତ୍ର ଜାତ ପୁତ୍ରଙ୍କ ଯୋଗ୍ୟ ଯେପରି ମହିମା,) ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ସତ୍ୟରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ। ଯୋହନ 1:14।

"ବାସ କଲେ" ବୋଲି ଅନୁବାଦିତ ଶବ୍ଦ ର ଅର୍ଥ "ଟାବେର୍ନାକଲ୍" ଅଟେ। ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା ଯେ, ପରମେଶ୍ୱର ସମାଗମର ମଧ୍ୟରେ (ତାଙ୍କ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ) ବାସ କରିପାରନ୍ତୁ। "ଟାବେର୍ନାକଲ୍" ପାଇଁ ହିବ୍ରୁ ଶବ୍ଦ, ଯାହାକୁ "ବାସ କଲେ" ବୋଲି ଅନୁବାଦ କରାଯାଇଛି, ସେହି ଏକେଇ ଶବ୍ଦ ଯାହା ମୋଶାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ମିତ ଟାବେର୍ନାକଲ୍ ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥିଲା; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପ୍ରଥମେ ମନ୍ଦିରକୁ ଶୁଦ୍ଧ କଲେ, ସେତେବେଳେ ସିଧାସଳଖ ଭାବରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଶରୀର ହିଁ ମନ୍ଦିର ଥିଲା। ୪୬ ସଂଖ୍ୟା, ଯାହା ଆଡଭେଣ୍ଟିଜିମ୍‌ର ଭିତ୍ତିସ୍ଥାପନ ସ୍ୱରୂପ ଥିବା ସେହି ଦୁଇଟି ପଦରେ ପାଳେ ମାନି ଯାହା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଛନ୍ତି ତାହାକୁ ଠିକ୍ ଭାବେ ବୁଝିବା ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥାପିତ ହୁଏ, ଯୋହନରେ ମିଳେ। ଯେମାନେ ଦେଖିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ୪୬ ବର୍ଷ ୨୨୦ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଅଟେ।

> ଏହା ଲିଖିତ ଅଛି ବୋଲି ତାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନେ ସ୍ମରଣ କଲେ, "ତୁମ ଗୃହ ପାଇଁ ଥିବା ଉତ୍ସାହ ମୋତେ ଭକ୍ଷଣ କରିଅଛି।" ତେବେ ଯିହୂଦୀମାନେ ତାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, "ତୁମେ ଏହି ସବୁ କାମ କରୁଛ, ଏହା ଦେଖି ଆମକୁ କେଉଁ ଚିହ୍ନ ଦେଖାଉଛ?"
>
> ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଏହି ମନ୍ଦିରକୁ ଧ୍ୱଂସ କର, ଏବଂ ମୁଁ ତିନି ଦିନରେ ଏହାକୁ ପୁନର୍ନିର୍ମାଣ କରିବି। ତାହାପରେ ଯିହୂଦୀମାନେ କହିଲେ, ଏହି ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ ହେବାକୁ ଛଅଚାଳିଶ ବର୍ଷ ଲାଗିଛି, ଏବଂ ତୁମେ କି ଏହାକୁ ତିନି ଦିନରେ ପୁନଃ ସ୍ଥାପନ କରିବ? କିନ୍ତୁ ସେ ନିଜ ଶରୀରରୂପୀ ମନ୍ଦିର ବିଷୟରେ କହୁଥିଲେ। ଯୋହନ 2:17–21।

ଏହା ପଦ ବିଶରେ, ଅର୍ଥାତ୍‌ଯୋହନ 2:20 ରେ, ଯେଉଁଠାରେ ଯିହୂଦୀମାନେ କହନ୍ତି, "ଏହି ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ ହେବାକୁ ଛଅଚାଳିଶ ବର୍ଷ ଲାଗିଲା, ଆଉ ତୁମେ କି ଏହାକୁ ତିନି ଦିନରେ ପୁନଃ ଉଠାଇବ?" 220 କୁ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ ସୂଚନା କରୁଥିବା ଏକ ଅଧ୍ୟାୟ ଓ ପଦରେ ମନ୍ଦିର ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ସଂଖ୍ୟା 46 ଦେଖାଯାଏ। ଏହି ଅଂଶରେ ଯିହୂଦୀମାନେ ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତି ଯେ ମନ୍ଦିର 46 ବର୍ଷ ଧରି ନିର୍ମାଣାଧୀନ ଥିଲା, ଯାହା ପୁରାତନ ଇସ୍ରାଏଲର ଆରମ୍ଭ ସହ ସମାନାନ୍ତର, ଯେତେବେଳେ ମୋଶା ପର୍ବତ ଉପରେ 46 ଦିନ ରହି ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିଲେ। ଆମେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିରେ ସୃଷ୍ଟ, ତେଣୁ ଏହା କୌଣସି ସଞ୍ଜୋଗ ନୁହେଁ ଯେ ମାନବ-ମନ୍ଦିରରେ 46 କ୍ରୋମୋଜୋମ ଅଛି, 23 ପୁରୁଷ ଏବଂ 23 ନାରୀ। ଏହି 23 ପୁରୁଷ ଓ 23 ନାରୀ କ୍ରୋମୋଜୋମ ହେଉଛି ମାନବ-ମନ୍ଦିର ଗଠନ ପାଇଁ ଦିଆଯାଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ। ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ପାଲ୍ମୋନି ମାନବ ଦେହର ଭିତରେ ଏମିତି ଏକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି, ଯାହା ମାନବ ଦେହର ପ୍ରତ୍ୟେକ କୋଷକୁ ତରୁଣ ଓ ନୂତନ କୋଷଦ୍ୱାରା ପରିବର୍ତ୍ତନ କରେ, ଏବଂ ପୁରୁଣା ଦେହୀୟ କୋଷମାନଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୁନର୍ଜୀବନ ସାତ ବର୍ଷରେ ସମାପ୍ତ ହୁଏ, ଯାହା 2520 ଦିନ। ଯିହୂଦୀମାନେ 46 ବର୍ଷକୁ ମନ୍ଦିର ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିଜ ଦେହ ବିଷୟରେ କହିଥିଲେ, ଯାହା ତିନି ଦିନରେ ଉଠାଯିବ। 1798 ରୁ 1844 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମିଲେରୀୟ ମନ୍ଦିର ଉଠାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ଏହା ସେହି ସମୟାବଧିରେ ଉଠାଯାଇଥିଲା ଯେତେବେଳେ ତିନି ଦୂତ ସମସ୍ତେ ପହଞ୍ଚନ୍ତି, ଏବଂ 1798 ରୁ 1844 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ 46 ବର୍ଷକୁ ଆବର୍ତ୍ତ କରୁଥିବା ସେହି ତିନି ଦୂତଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିନମାନଙ୍କ ଭାବରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। ସେ କହିଥିଲେ, "ଏହି ମନ୍ଦିରକୁ ଧ୍ୱଂସ କର" ଏବଂ ତିନି ଦିନରେ ମୁଁ ଏହାକୁ ପୁନଃ ଉଠାଇବି; ଏହିପରି ଭାବରେ ସେ ଏକ ମନ୍ଦିରକୁ ଭଙ୍ଗିଦେବା ଓ ତାହାକୁ ତିନି ଦିନରେ ପୁନଃ ଉଠାଇବାର ସମ୍ପର୍କକୁ ସମନ୍ୱିତ କରିଥିଲେ।

ଦାନିଏଲ୍ ତ୍ରୟୋଦଶ ପଦରେ ଧ୍ୱଂସ କରାଯାଉଥିବା ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ଏବଂ ସେନାଦଳକୁ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି। ଉତ୍ତର ରାଜ୍ୟ ସେନାଦଳଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ ଏବଂ ଦକ୍ଷିଣ ରାଜ୍ୟ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନକୁ, କାରଣ ଯିରୁଶାଲେମ ସେଠିଏ ଅବସ୍ଥିତ। ସେହିପରି, ପଦଦଳିତ କରାଯିବା ବିଷୟକ ପ୍ରଶ୍ନ ଯେତେବେଳେ ବ୍ୟକ୍ତ କରାଯାଏ, ବନ୍ଦୀତ୍ୱକୁ ନିଆଯାଇଥିବା ଏହି ଦୁଇ ସତ୍ତାର (ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ଏବଂ ସେନାଦଳ) ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଥମଟି ଥିଲା ଉତ୍ତର ରାଜ୍ୟ, ଖ୍ରୀ.ପୂ. 723 ମସିହାରେ। 46 ବର୍ଷ ପରେ, ଖ୍ରୀ.ପୂ. 677 ମସିହାରେ, ଦକ୍ଷିଣ ରାଜ୍ୟ ଯିହୂଦା ପାଇଁ "ସାତ କାଳ" ଆରମ୍ଭ ହୁଏ। ଏହାର ଅର୍ଥ, ସେନାଦଳର ପଦଦଳନ 1798 ମସିହାରେ ସମାପ୍ତ ହେଲା ଏବଂ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନର ପଦଦଳନ 1844 ମସିହାରେ ସମାପ୍ତ ହେଲା।

ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲ ବାବିଲୋନରୁ ବାହାରି ଯିରୁଶାଲେମକୁ ପୁନର୍ନିର୍ମାଣ କରିବା ପାଇଁ ତିନୋଟି ଆଜ୍ଞାର ଆଧାରରେ ଫେରିଆସିଥିଲା; ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତୃତୀୟ ଆଜ୍ଞା ଦୁଇହଜାର ତିନିଶ ବର୍ଷର ଆରମ୍ଭ କଲା, ଯାହାର ସମାପ୍ତି ୨୨ ଅକ୍ଟୋବର, ୧୮୪୪ ରେ ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ଆଗମନ ସହ ହୋଇଥିଲା। ୧୭୯୮ ମସିହାରେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବାବିଲୋନର ଶାସନ-କାଳ—ଯାହାକୁ ପ୍ରାକୃତ ବାବିଲୋନର ସତ୍ତରି ବର୍ଷର ଶାସନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକୀକୃତ କରାଯାଇଥିଲା—ଶେଷ ହେଲା,

ଏବଂ ତିନି ସ୍ୱ ର୍ଗଦୂତଙ୍କ ଦ୍ୱ ାରା ପ୍ର ତିନିଧିତ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ାଣୀମୂଳକ କାଳଖଣ୍ଡ ଠିକ୍ ସେଠିଏ ସମାପ୍ତ ହୁଏ, ଯେଉଁଠାରେ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ାଣୀ ତୃତୀୟ ଆଜ୍ଞ ାର ଘୋଷଣା ସମୟରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା।

୨ହଜାର ତିନିଶ ବର୍ଷର ଆଲ୍ଫା ଥିବା ତିନୋଟି ଆଜ୍ଞାର ଅବଧି, ୨ହଜାର ତିନିଶ ଦିନର ଓମେଗା ଥିବା ତିନି ଦୂତଙ୍କର ଅବଧିରେ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହୋଇଥିଲା। ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗା ଉଭୟେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ମୂଳଭୂତ ସ୍ଥମ୍ଭ, 457 ଏବଂ 1844 ମନ୍ଦିର ଓ ଯିରୁଶାଲେମ ନିର୍ମାଣର ଏକ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ପ୍ରତିପାଦନ କରେ।

> ତାଙ୍କୁ କହିବ, 'ସେନାମଣ୍ଡଳୀଙ୍କ ପ୍ରଭୁ ଏପରି କହୁଛନ୍ତି: ଦେଖ, ଯାହାଙ୍କର ନାମ "ଶାଖା"; ସେ ନିଜ ସ୍ଥାନରୁ ଉଦ୍ଭବିତ ହେବେ, ଏବଂ ସେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କରିବେ। ହଁ, ସେଇ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କରିବେ; ସେ ମହିମା ବହନ କରିବେ, ଏବଂ ନିଜ ସିଂହାସନ ଉପରେ ବସି ରାଜ୍ୟ କରିବେ; ସେ ନିଜ ସିଂହାସନ ଉପରେ ଜଣେ ଯାଜକ ହେବେ; ଏବଂ ଶାନ୍ତିର ପରାମର୍ଶ ସେମାନଙ୍କ ଉଭୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବ।' ଜଖରିୟ ୬:୧୨, ୧୩।

ଶାଖାରୂପେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଏଠାରେ ସେହିଜଣ ଭାବେ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି, ଯିଏ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କଲେ; ଏବଂ ଯେପରି ସେ ତୃତୀୟ ଦିନରେ ଉତ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲେ, ସେପରି ତୃତୀୟ ଦୂତ 22 ଅକ୍ଟୋବର, 1844 ରେ ଆଗମନ କଲାବେଳେ ମିଲେରାଇଟ ମନ୍ଦିର ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା, କାରଣ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କରୁଥିବା ସେହିଜଣେ ଅଟନ୍ତି। ଯଦ୍ୟପି ଏହା ମିଲେରାଇଟ ଇତିହାସରେ ପୂରଣ ହୋଇଥିଲା, ତଥାପି ଏହାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୂରଣ ଉତ୍ତର ବର୍ଷାର ସମୟାବଧିରେ ଅଛି; କାରଣ "ସେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କରିବେ" ବାକ୍ୟଖଣ୍ଡର ଦ୍ୱିଗୁଣ ଉଚ୍ଚାରଣ ସେମାନଙ୍କୁ ବୁଝିବାର ଅବକାଶ ଦେଉଛି, ଯେ ପ୍ରଭୁ 46 ବର୍ଷରେ ମିଲେରାଇଟ ମନ୍ଦିରକୁ ଉତ୍ଥାପିତ କଲେ, କିନ୍ତୁ ଉତ୍ତର ବର୍ଷାର ସମୟରେ ସେ ଆଉ ଏକ ମନ୍ଦିର—ଏକ ଶତ ଚଉଳିଶ ହଜାରଙ୍କର—ନିର୍ମାଣ କରନ୍ତି, କାରଣ ପେତ୍ର କହନ୍ତି ଯେ ଏକ ଶତ ଚଉଳିଶ ହଜାରଙ୍କୁ ଏକ ଆତ୍ମିକ ଗୃହରୂପେ ଉତ୍ଥାପିତ କରାଯିବ।

ଯେତେବେଳେ ପାଲମୋନିଙ୍କୁ "କେତେ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ" ବୋଲି ପ୍ରଶ୍ନ କରାଯାଏ, ସେଠାରେ ତାଙ୍କର ଉତ୍ତର ହେଉଛି, "ଦୁଇହଜାର ତିନିଶ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ; ତାହା ପରେ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ଶୁଦ୍ଧ କରାଯିବ"; କିନ୍ତୁ ମୋଶା, ଏଲିୟା ଓ ମିଲେରୀୟମାନେ, ପୋପୀୟ ସହୀଦମାନେ, ଜଖରିୟା ଓ ଯୋହନ ଯେଉଁମାନେ ମନ୍ଦିରକୁ ମାପୁଛନ୍ତି, ଯିଶାୟା ଷଷ୍ଠ ଅଧ୍ୟାୟରେ, ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ ନ ହୋଇଥିବାମାନେ କୁହନ୍ତି ଯେ ତ୍ରୟୋଦଶ ପଦର "କେତେ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ" ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ହେଉଛି, "୨/11 ଠାରୁ ରବିବାର ନିୟମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ; ତାହା ପରେ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ଶୁଦ୍ଧ କରାଯିବ।"

୧୮୪୪ ମସିହାର ଅକ୍ଟୋବର ୨୨ ତାରିଖ ଅବ୍ରାହାମ ନିଜ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଅର୍ପଣ କରିଥିବା ଘଟଣାଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକୀକୃତ ହୋଇଥିଲା, କାରଣ ତାହା ସେହି କ୍ରୁଶର ପ୍ରତୀକ ଥିଲା, ଯେଠାରେ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପିତା ନିଜ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଅର୍ପଣ କରିଥିଲେ। ପ୍ରେରିତ ପାଉଲଙ୍କ ଅନୁସାରେ ଲୋହିତ ସାଗର ପାଖରେ ମୋଶା ଓ ଇବ୍ରୀମାନେ ବାପ୍ତିସ୍ମର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିଥିଲେ, ଯାହା କ୍ରୁଶର ପ୍ରତୀକ; ଏବଂ ସେହି କ୍ରୁଶ ମୋରିଆ ପର୍ବତରେ ଇସାହାକ ସହିତ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକୀକୃତ ହୋଇଥିଲା।

> ହେ ଭାଇମାନେ, ମୁଁ ଚାହେଁ ନାହିଁ ଯେ ତୁମେ ଏହି ବିଷୟରେ ଅଜ୍ଞାତ ରୁହ, ଯେ ଆମ ସମସ୍ତ ପୂର୍ବପୁରୁଷ ମେଘତଳରେ ଥିଲେ, ଏବଂ ସମସ୍ତେ ସମୁଦ୍ର ମଧ୍ୟରୁ ଅତିକ୍ରମ କଲେ; ଏବଂ ସମସ୍ତେ ମେଘରେ ଓ ସମୁଦ୍ରରେ ମୋଶାଙ୍କ ପ୍ରତି ବପ୍ତିସ୍ମା ଗ୍ରହଣ କଲେ। 1 କରିନ୍ଥୀୟ 10:1, 2.

ଏହା ନିଶ୍ଚୟ ଅର୍ଥ କରେ ଯେ, ବାପ୍ତିସ୍ମା 22 ଅକ୍ଟୋବର, 1844 ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ଯାହାଠାରେ ନୋହଙ୍କ ଆଠ ସଦସ୍ୟବିଶିଷ୍ଟ ପରିବାର ବାପ୍ତିସ୍ମା ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ। "ଆଠ" ପୁନରୁତ୍ଥାନର ଏକ ପ୍ରତୀକ ଅଟେ।

> ଯେମାନେ କେବେକାଳେ ଅନାଜ୍ଞାକାରୀ ଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ନୋହଙ୍କ ଦିନରେ ଯେତେବେଳେ ତରୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଥିଲା, ସେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୀର୍ଘସହିଷ୍ଣୁତା ଅପେକ୍ଷା କରୁଥିଲା; ଯାହାର ମଧ୍ୟରେ ଅଳ୍ପ, ଅର୍ଥାତ୍ ଆଠଜଣ ପ୍ରାଣୀ ଜଳ ଦ୍ୱାରା ରକ୍ଷା ପାଇଥିଲେ। ତାହାର ସଦୃଶ ପ୍ରତୀକରୂପେ ବପ୍ତିସ୍ମା ମଧ୍ୟ ଏବେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରେ—ଏହା ଦେହର ମଳିନତାକୁ ଦୂର କରିବା ନୁହେଁ, ବରଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ଏକ ଶୁଭ ବିବେକର ଉତ୍ତର—ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଦ୍ୱାରା। ୧ ପିତର ୩:୨୦, ୨୧।

୧୮୪୪ ଅକେ ୍ଟାବର ୨୨ ସମ ୍ବନ୍ଧ ରେ ପ୍ର କାଶିତ ସତ୍ୟ ର କୌଣସି ଉପାଦାନକୁ ଭୁଲରେ ବୁଝିବା, ନୌକାରେ ନୋହଙ୍କ ସାକ୍ଷ ୍ୟ କୁ, ଲୋହିତ ସାଗର ପାଖରେ ମୋଶାଙ୍କ ୁ, ମୋରିଆ ପର୍ବତରେ ଅବ୍ର ାହାମଙ୍କ ୁ, ଏବଂ କ୍ରୁଶ ଉପରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ୁ ଭୁଲରେ ବୁଝିବା ସହ ସମାନାନ୍ତ ର। ସେହି ତାରିଖରେ ତୃତୀୟ ଦୂତ ଇତିହାସରେ ପ୍ର ବେଶ କଲେ, ଏବଂ ସେହି ହେଉଛନ୍ତ ି ସେଇ ଦୂତ ଯିଏ ଇଶ୍ୱ ରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ୁ ମୋହରାଙ୍କ ିତ କରନ୍ତ ି।

> "ତା'ପରେ ମୁଁ ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କୁ ଦେଖିଲି। ମୋ ସହଚର ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ କହିଲେ, 'ଭୟାନକ ତାଙ୍କର ବାଣୀ, ଗମ୍ଭୀର ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ। ସେହି ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ହେଉଛନ୍ତି ସେ, ଯିଏ ଗହମକୁ କୁଷ୍ମାଣ୍ଡରୁ ପୃଥକ୍ କରିବେ, ଏବଂ ଗହମକୁ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଭଣ୍ଡାର ପାଇଁ ମୋହରାଙ୍କିତ କିମ୍ବା ବାନ୍ଧି ରଖିବେ।' ଏହି ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ସମଗ୍ର ମନକୁ, ସମଗ୍ର ଧ୍ୟାନକୁ ନିୟୋଜିତ କରିବା ଉଚିତ। ପୁନର୍ବାର ମୋତେ ଦେଖାଯାଇଲା ଯେ, ଆମେ ଦୟାର ଶେଷ ସନ୍ଦେଶ ପାଉଛୁ ବୋଲି ଯେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରତିଦିନ ନୂତନ ଭୁଲ୍‌କୁ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବା କିମ୍ବା ଆତ୍ମସାତ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ପୃଥକ୍ ରହିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି। ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ, ନ ଯୁବକ ନ ବୃଦ୍ଧ, ଯେମାନେ ଭ୍ରାନ୍ତି ଓ ଅନ୍ଧକାରରେ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ସଭାସମୂହରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ। ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ କହିଲେ, 'ମନକୁ ନିର୍ଫଳ ବିଷୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିବିଷ୍ଟ ରହିବାରୁ ବିରତ ହେବାକୁ ଦିଅ।'" Manuscript Releases, volume 5, 425.

ଏହିପରି, ସେହି ପବିତ୍ର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ରେଖାମାଳା ସହ, ଯେଉଁମାନେ ସେହି ତାରିଖକୁ ପ୍ରତିରୂପିତ କରିଥିଲେ, ତୃତୀୟ ଦୂତ ଆସିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କଲେ; ଏହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ସେହି ଅଂଶରେ ଗହୁଁ ଓ କୁଷ୍ମାଣ୍ଡିକା ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ଜ୍ଞାନୀ ଓ ମୂର୍ଖ କୁମାରୀମାନଙ୍କୁ ପୃଥକ କରିବା ସମ୍ମିଳିତ ଅଟେ। 1844 କେତେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ପବିତ୍ର ଭାବେ ପ୍ରତିରୂପିତ ହୋଇଛି ତାହା ବୁଝିନଥିବା, କିମ୍ବା 1844 ସହ ସମ୍ବନ୍ଧ ଥିବା ଏବଂ 1863 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବ୍ୟାହତ ରହିଥିବା ପଥଚିହ୍ନଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ଯାହା ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି ତାହା ନଜାଣିଥିବା, ଆତ୍ମାକୁ ଏହି ସତ୍ୟର ପରିଣାମଗୁଡ଼ିକ ସହ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ଭାବେ ସଂଘର୍ଷ କରିବା ପାଇଁ ଅପ୍ରସ୍ତୁତ ରଖେ—ଯେ, ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଭିତ୍ତିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା ସେହି ଦୁଇଟି ପଦ୍ୟର କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବିଷୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଅଟନ୍ତି, ଏବଂ ସେଠାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ପାଲମୋନି ଭାବେ, ଗଣିତର ଏବଂ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ କିଛିର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ଭାବେ, ସ୍ୱୀକୃତ କରାଯାଏ।

ତେରୋଟିଏ ପଦ୍ୟର ପ୍ରଶ୍ନର ବର୍ତ୍ତମାନ ଉତ୍ତର 1845 ମସିହାର ଉତ୍ତରଠାରୁ ଭିନ୍ନ। 1845 ମସିହାରେ ଅଗ୍ରଦୂତମାନେ ଏକ ମହା ନିରାଶାରୁ ନିଜମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରୁଥିଲେ, ଏବଂ ପ୍ରଭୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସମୟ ପରଠାରୁ ଯାହା କରିନଥିଲେ, ସେହିପରି ଭାବେ ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାଙ୍କର ଦାନକୁ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ କରିଥିଲେ ବୋଲି ଧାରଣା ସହିତ ସଂଘର୍ଷ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରୁଥିଲେ। ସେମାନେ ତୃତୀୟ ଦୂତର ବାର୍ତ୍ତାର ଅର୍ଥଗତ ପରିଣାମକୁ ବୁଝିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ଯେଉଁ ଅନୁଭବକୁ ସେହିମାତ୍ରେ ଅତିକ୍ରମ କରିଆସିଥିଲେ, ତାହା ପବିତ୍ର ଇତିହାସ ଛଡ଼ା ଆଉ କିଛି ନୁହେଁ ବୋଲି ସତ୍ୟଟି ପ୍ରତି ଜାଗୃତ ହେଉଥିଲେ। 1850 ସୁଦ୍ଧା ସେମାନେ 1843ର ଅଗ୍ରଦୂତ ଚାର୍ଟକୁ ସୁଧାରିବା ଏବଂ ତାହାର ସ୍ଥାନ ନେବା ପାଇଁ ଏକ ନୂତନ ଅଗ୍ରଦୂତ ଚାର୍ଟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଥିଲେ। ଉଭୟ ଚାର୍ଟକୁ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ଦ୍ୱାରା ହବକ୍‌କୂକ ଅଧ୍ୟାୟ ଦୁଇର "ତାଲିକାମାନ"ର ପୂରଣ ଭାବେ ପରିଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଥିଲା। ଏହିପରି ସ୍ଥିତିରେ 1850 ହେଉଛି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୟ ବାକ୍ୟର ଏକ ସ୍ଥାପିତ ପୂରଣ।

ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଅଗ୍ରଣୀମାନେ ବୁଝିଥିଲେ ଏବଂ ଲେଖିଥିଲେ ଯେ, 1843ର ଚାର୍ଟ ହବକ୍‌କୂକ ଅଧ୍ୟାୟ ଦୁଇର "ପଟ୍ଟିକାମାନଙ୍କର" ପୂର୍ତ୍ତି ନୁହେଁ ବୋଲି ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା ଅର୍ଥ ମୂଳ ବିଶ୍ୱାସକୁ ତ୍ୟାଗ କରିବା। ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ଏହି ଚାର୍ଟକୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ହସ୍ତଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ହୋଇଥିବା ଏବଂ ହବକ୍‌କୂକର ପୂର୍ତ୍ତି ଭାବେ ସମର୍ଥନ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ସେ 1850ର ଚାର୍ଟ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ସେହି ସମାନ ସମର୍ଥନ ଦେଇଥିଲେ। ହବକ୍‌କୂକ "ପଟ୍ଟିକାମାନଙ୍କୁ" ବହୁବଚନରେ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଏବଂ 1843ର ଚାର୍ଟ 1842 ମସିହାର ମଇ ମାସରେ ମୁଦ୍ରିତ ହେବାବେଳେ, ତାହା କିଛି ସଂଖ୍ୟାରେ ଥିବା ଏକ ତ୍ରୁଟି ସହିତ ମୁଦ୍ରିତ ହୋଇଥିଲା, ଯାହା ଉପରେ ପ୍ରଭୁ ନିଜ ହସ୍ତ ରଖିଥିଲେ। 1850 ମସିହାରେ ଏକ ନୂତନ ଚାର୍ଟ ଉପଲବ୍ଧ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ସେହି ସଂଖ୍ୟାଗତ ତ୍ରୁଟିକୁ ସଂଶୋଧନ କରିଥିଲା। ହବକ୍‌କୂକର ପଟ୍ଟିକାମାନେ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମାନଙ୍କର ପୂର୍ତ୍ତିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଏବଂ ସେହି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମାନଙ୍କର ପୂର୍ତ୍ତି 1842 ମସିହାର ମଇ ମାସରୁ 1850 ମସିହାର ଜାନୁଆରୀ ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇଥିଲା।

1843 କିମ୍ବା ଆରମ୍ଭିକ ସାରଣୀରେ ଏକ ତ୍ରୁଟି ଥିଲା, ଏବଂ 1850 ର ଶେଷ ସାରଣୀରେ କୌଣସି ତ୍ରୁଟି ନଥିଲା। 1842 ର ମେ ମାସରୁ 1850 ର ଜାନୁଆରୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଅବଧି ଏକ ସ୍ଥାପିତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଅବଧି, ଏବଂ 1842 ର ମେ ମାସ, ତଥା 1850 ର ଜାନୁଆରୀ ମଧ୍ୟ, ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଚିହ୍ନସ୍ଥଳଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ସେହି ଚିହ୍ନସ୍ଥଳଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ଆଲଫା ଓ ଓମେଗାର ସ୍ୱାକ୍ଷର ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଅଛି। ଆଲଫା, ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଥମ ଅକ୍ଷର, ଏବଂ ଓମେଗା, ଅର୍ଥାତ୍ ଶେଷ ଓ ବାଇଶତମ ଅକ୍ଷର। 1842 ହେଉଛି ଆଲଫା ଏବଂ 1850 ହେଉଛି ଓମେଗା, ଏବଂ ଯଦି ଆମେ ସେହି ଦୁଇଟି ହିବ୍ରୁ ଅକ୍ଷରକୁ ନେଇ ହିବ୍ରୁ ବର୍ଣ୍ଣମାଳାର ତ୍ରୟୋଦଶ ଅକ୍ଷରକୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଥାପନ କରୁଥାନ୍ତୁ, ତେବେ ଆମେ ହିବ୍ରୁ ଶବ୍ଦ "ସତ୍ୟ" ଗଠନ କରିଥାନ୍ତୁ, ଯାହା ହିବ୍ରୁ ବର୍ଣ୍ଣମାଳାର ପ୍ରଥମ, ତ୍ରୟୋଦଶ ଏବଂ ବାଇଶତମ ଅକ୍ଷରଦ୍ୱାରା ଲେଖାଯାଏ।

୧୮୪୨ ଓ ୧୮୫୦ର ଚିହ୍ନସ୍ଥଳଗୁଡ଼ିକୁ ଲାଗୁ ହୋଇଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ତର୍କ ଏହା ଯେ, ସେଗୁଡ଼ିକ "ତ୍ରୁଟି" ଦ୍ୱାରା ପରସ୍ପର ସଂଯୁକ୍ତ। ଆଲ୍ଫାରେ ଗୋଟିଏ ତ୍ରୁଟି ଥିଲା ଏବଂ ଓମେଗା ସେହି ଏକେଇ ତ୍ରୁଟିକୁ ସଂଶୋଧନ କଲା; ସେହିପରି ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗା ଅକ୍ଷରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯାହା ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଅଛି, ତାହା "ତ୍ରୁଟି"—ଏକ ବିଦ୍ରୋହର ପ୍ରତୀକ, ଯାହାକୁ ତେରୋ ସଂଖ୍ୟା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ୧୮୪୨ରୁ ୧୮୫୦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକ ସ୍ଥାପିତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଅବଧି, ଯାହାରେ ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗାର ସ୍ୱାକ୍ଷର ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଅଛି, ଏବଂ ସେହିଠାରେ ହିଁ "ସତ୍ୟ" ଅଛି। ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ଇତିହାସକୁ ଗୋଟିଏ ଲାଓଡିସିୟ ସେଭେନ୍ଥ-ଡେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ଗମ୍ଭୀରତାର ସହିତ ଓ ଆତ୍ମିକ ଭାବେ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିନାହାନ୍ତି, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ୧୮୪୨ରୁ ୧୮୫୦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହବକ୍କୂକଙ୍କ ତାଲିକାମାନଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଅବଧି ଯାହାକୁ ସନ୍ଦେହାତୀତ ଭାବେ ସ୍ଥାପିତ କରେ, ସେହି ସ୍ପଷ୍ଟ ସତ୍ୟ ପ୍ରତି ପ୍ରାୟଃ ଅନ୍ଧ ରହନ୍ତି। ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମେତିକ ଭାବେ ସ୍ଥାପିତ ସତ୍ୟ ଏହା ଯେ, ୧୮୫୦ର ଚାର୍ଟରେ କୌଣସି ତ୍ରୁଟି ନାହିଁ। ୧୮୫୦ର ଚାର୍ଟ, ୧୮୪୩ର ଚାର୍ଟ ପରି, ମୋଶାଙ୍କ "ସାତ କାଳ"କୁ ଧାରଣ କରେ, ଏବଂ ଉଭୟ ଚାର୍ଟରେ "ସାତ କାଳ"କୁ ଚାର୍ଟର ମଧ୍ୟଭାଗରେ ଉପରୁ ତଳକୁ ବିସ୍ତାରିତ ଭାବେ ସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଛି, ଯାହା ୬୭୭ ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବରୁ ୧୮୪୪ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ "ସାତ କାଳ"ର ଅବଧିକୁ ଚିତ୍ରିତ କରେ। ୨୫୨୦ କେବଳ ଚାର୍ଟ ଉପରେ ନୁହେଁ, ଏହା ଚାର୍ଟର କେନ୍ଦ୍ରବିନ୍ଦୁ।

"ସାତ ସମୟ"କୁ ଚିତ୍ରିତ କରୁଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ରେଖାର ମଧ୍ୟଭାଗରେ ଯାହା ଦର୍ଶାଯାଇଛି, ସେହିଟି ହେଉଛି କ୍ରୁଶ। ଉଭୟ ସାରଣୀର ମଧ୍ୟଭାଗ ହେଉଛି ଉପରୁ ତଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାଇଥିବା 2520 ସମୟରେଖା। ମଧ୍ୟରେ ଅଛି କ୍ରୁଶ। କ୍ରିଷ୍ଟ ବହୁଙ୍କ ସହିତ ଚୁକ୍ତିକୁ ଦୃଢ କରିଥିବା ସପ୍ତାହର ମଧ୍ୟଭାଗ ହେଉଛି କ୍ରୁଶ, ଯାହା ଦାନିଏଲ ୨:27 ର ପୂର୍ତ୍ତି ଥିଲା। ସେହି ସପ୍ତାହ ସାତ ବର୍ଷଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଭାବେ 2520 ଦିନ। ସାରଣୀଗୁଡ଼ିକରେ ଯେପରି, 2520 ଦିନର ସଠିକ୍ ମଧ୍ୟଭାଗରେ କ୍ରିଷ୍ଟ କ୍ରୁଶ ଉପରେ ଚୁକ୍ତିକୁ ଦୃଢ କରୁଥିଲେ। କ୍ରିଷ୍ଟଙ୍କ ବାପ୍ତିସ୍ମରୁ କ୍ରୁଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଭାବେ 1260 ଦିନ ଥିଲା। ଏହାର ଅର୍ଥ, ବାପ୍ତିସ୍ମରୁ କ୍ରୁଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କ୍ରୁଶକୁ ନେଇଯାଉଥିବା 1260ଟି ପ୍ରଭାତୀୟ ନିବେଦନ ଏବଂ 1260ଟି ସାନ୍ଧ୍ୟ ନିବେଦନ ଥାନ୍ତା; କିନ୍ତୁ କ୍ରୁଶରେ ସେହି ଶେଷ ବଳିଦାନୀୟ ମେଷଶାବକ ଯାଜକଙ୍କ ହାତରୁ ଚୁଟିଗଲା, ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମେଷଶାବକ ସାନ୍ଧ୍ୟ ବଳି ହେଲେ, ଏବଂ ଏହିପରି ବାପ୍ତିସ୍ମଠାରୁ 2520ତମ ମେଷଶାବକ ନିବେଦନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କଲେ।

ସପ୍ତାହର କେନ୍ଦ୍ରବିନ୍ଦୁ କ୍ରୁଶ ଥିଲା, ଏବଂ ଉଭୟ ପବିତ୍ର ତାଲିକାର କେନ୍ଦ୍ରବିନ୍ଦୁ ମଧ୍ୟ କ୍ରୁଶ ଅଟେ; କିନ୍ତୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ମେଷଶାବକଙ୍କୁ 2520 ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ ସତ୍ୟର ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଛି। କ୍ରୁଶକୁ 2520 ଦିନର ମଧ୍ୟଭାଗରେ ସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ କ୍ରୁଶରେ ଯୀଶୁ 2520ତମ ଓ ଶେଷ ନିବେଦନ ଥିଲେ। 1842 ମସିହାର ମେ ମାସ ଓ 1850 ମସିହାର ଜାନୁଆରୀ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଇତିହାସ ଭ୍ରାନ୍ତିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ—ସତ୍ୟ—ଦୁଇ ଅପରାଧୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଥାପିତ ହେଲେ; ଯଦ୍ୟପି ସେ ଅପରାଧୀ ନଥିଲେ, ତଥାପି ତାଙ୍କୁ ସେହିପରି ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉଥିଲା। ତେଣୁ ଆମ ପାଖରେ ତିନି ଅପରାଧୀ ଅଛନ୍ତି—ଏକଜଣ ହରାଇଯିବେ ଏବଂ ଏକଜଣ ଉଦ୍ଧାର ପାଇବେ। ଏହି ତିନି ଅପରାଧୀ ଅପରାଧ ଦ୍ୱାରା ପରସ୍ପର ସଂଯୁକ୍ତ ତିନିଟି ୱେମାର୍କ, ଯଦ୍ୟପି ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ୱେମାର୍କ ଆଲଫା ଓ ଓମେଗା ଅପରାଧୀଙ୍କର ବିପରୀତ ଅଟେ। ଆଲଫା ଓ ଓମେଗା ଅପରାଧୀମାନେ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ୱେମାର୍କ, ଅର୍ଥାତ୍ କ୍ରୁଶ, ଦ୍ୱାରା ସଂଯୁକ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି।

୧୮୪୨ ଠାରୁ ୧୮୫୦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହବକ୍କୂକଙ୍କ ତାଲିକାମାନଙ୍କରେ, ତ୍ରୁଟି ସେହି ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଅକ୍ଷର ଥିଲା, ଯାହା ପ୍ରଥମ ଏବଂ ଶେଷ ପଥଚିହ୍ନ ସହିତ ଏକତ୍ର ବାନ୍ଧିଥିଲା। କ୍ରୁଶରେ ଥିବା ମଧ୍ୟସ୍ଥ ପଥଚିହ୍ନ ତିନିଜଣ ଅପରାଧୀଙ୍କୁ ଏକତ୍ର ବାନ୍ଧିଥିଲା, କିନ୍ତୁ

ଏହିମାନଙ୍କ ରେ ଥିବା ମଧ ସ୍ଥ ପଥଚିହ୍ନ ତ୍ରୁ ଟି ନୁହେଁ, ଏହା ସତ୍ୟ ; ଏବଂ ସତ୍ୟ ର ଏକ ଏମିତି ଉପାଦାନ, ଯାହାକୁ କ୍ରୁଶ ଓ ହବକ୍କୂକଙ୍କ ତାଲିକା—ଉଭୟେ ସମର୍ଥନ କରେ—ସେହା ହେଉଛି ଯେ, 2520, ଅର୍ଥାତ୍ ଲେବ୍ୟ ବ୍ୟ ବସ୍ଥ । ଛବିଶର "ସାତ କାଳ", ସତ୍ୟ ଅଟେ; ଏବଂ ଏମାତ୍ର ପ୍ର ସ୍ତ ୁତ କରାଯାଇଥିବା ତର୍କର ପରିପ୍ରେ କ୍ଷ ୍ୟ ରେ, 2520କୁ ଅସ୍ୱ ୀକାର କରିବା ମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ୁ ଅସ୍ୱ ୀକାର କରିବା।

ଯେତେବେଳେ ଅଦ୍ଭୁତ ସଂଖ୍ୟାଗଣକ ପାଲ୍ମୋନି ଏହିପରି କହନ୍ତି, "ଦୁଇ ହଜାର ତିନି ଶତ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ; ତାହାପରେ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ଶୁଦ୍ଧିକରଣ କରାଯିବ," ସେ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ "କେତେ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ" ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦେଉଛନ୍ତି। ଏହି ଉତ୍ତର ଆଉ 1844 ନୁହେଁ, କାରଣ ଫିଲାଡେଲଫିୟାନ୍ ମିଲରାଇଟ୍ ଆନ୍ଦୋଳନ 1856 ମସିହାରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା, କାରଣ ସେତେବେଳେ ଜେମ୍ସ ଓ ଏଲେନ୍ ହ୍ୱାଇଟ୍ ଦ୍ୱାରା ଏହା ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଆନ୍ଦୋଳନଟି ଫିଲାଡେଲଫିଆରୁ ଲାଓଡିକିଆକୁ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଯାଇଥିଲା। ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ଯେତେବେଳେ ବାଲୁକାରେ ସେହି ସୀମାରେଖା ଆଙ୍କିଥିଲେ, ତାହାର ଅର୍ଥ ଥିଲା ଯେ, ସେହି ଅବସ୍ଥା ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଈଶ୍ୱର ଓ ତାଙ୍କ ପ୍ରଜାଙ୍କର ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ଏକ ବିଚ୍ଛେଦକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା ବୋଲି ବୁଝିବାକୁ ଥିଲା; କାରଣ ସେ ଲାଓଡିକିଆନମାନଙ୍କର ହୃଦୟଦ୍ୱାରର ବାହାରେ ଦାଁଡି ଖଟଖଟାଉଛନ୍ତି, ପ୍ରବେଶ ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି। ତାଙ୍କର ଦିବ୍ୟତ୍ୱ ସେମାନଙ୍କର ମାନବତ୍ୱର ଭିତରେ ନାହିଁ। 1844 ମସିହାର ଅକ୍ଟୋବର 22 ତାରିଖରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯେ ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ, ସେହି କାର୍ଯ୍ୟର ମୂଳ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା ତାଙ୍କର ଦିବ୍ୟତ୍ୱକୁ ମାନବତ୍ୱ ସହିତ ଏକତ୍ର କରିବା, ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସେଇ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଇଚ୍ଛୁକ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ତାହା ହେବାକୁ ନଥିଲା।

> "ଯଦି 1844 ମସିହାର ମହା ନିରାଶା ପରେ ଆଡ୍ଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସକୁ ଦୃଢ଼ଭାବେ ଧରି ରଖିଥାନ୍ତେ ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦ୍ଘାଟିତ ପ୍ରବନ୍ଧରେ ଏକତାରେ ଅଗ୍ରସର ହୋଇ, ତୃତୀୟ ଦୂତର ସନ୍ଦେଶକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ଶକ୍ତିରେ ଏହାକୁ ସମସ୍ତ ଜଗତକୁ ପ୍ରଘୋଷଣ କରିଥାନ୍ତେ, ତେବେ ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପରିତ୍ରାଣ ଦେଖିଥାନ୍ତେ, ପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରୟାସସହ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାନ୍ତେ, କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଇଥାନ୍ତା, ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଏହାର ଆଗରୁ ନିଜ ଲୋକଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ପୁରସ୍କାର ପାଇଁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଆସିଯାଇଥାନ୍ତେ। କିନ୍ତୁ ନିରାଶା ପରବର୍ତ୍ତୀ ସନ୍ଦେହ ଓ ଅନିଶ୍ଚିତତାର ସମୟରେ, ଆଡ୍ଭେଣ୍ଟ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକେ ନିଜମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସକୁ ଛାଡ଼ିଦେଲେ.... ଏହିପରି ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ ବାଧାପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା, ଏବଂ ଜଗତ ଅନ୍ଧକାରରେ ଛାଡ଼ାଯାଇଲା। ଯଦି ସମଗ୍ର ଆଡ୍ଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ସମୁଦାୟ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାମାନ ଓ ଯୀଶୁଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ଉପରେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଥାନ୍ତା, ତେବେ ଆମର ଇତିହାସ କେତେ ବିଶାଳ ଭାବରେ ଭିନ୍ନ ହୋଇଥାନ୍ତା!" Evangelism, 695.

ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର ଇତିହାସକୁ ପୁନରାବୃତ୍ତ କରି, ପ୍ରଭୁ ଆଧୁନିକ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଅନ୍ଧକାର ଯୁଗମାନଙ୍କର ଅନ୍ଧକାରରୁ ବାହାର କରିଲେ ଏବଂ ଲାଲ ସମୁଦ୍ରରେ ସେମାନଙ୍କ ସହ ଚୁକ୍ତିରେ ପ୍ରବେଶ କରିଲେ, କାରଣ ବାପ୍ତିସ୍ମା ହେଉଛି ଚୁକ୍ତିସମ୍ବନ୍ଧର ଏକ ପ୍ରତୀକ। କିନ୍ତୁ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ପରୀକ୍ଷା କରାଯିବାକୁ ଥିଲା, ସେମାନେ ଚୁକ୍ତିକୁ ପାଳନ କରିବେ କି ନାହିଁ। ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲ ସହିତ, ଗଣନା ପୁସ୍ତକ ଅନୁସାରେ ସେମାନେ ଦଶଟି ପରୀକ୍ଷାରେ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ। ଦଶମ ବିଫଳତାରେ ସେମାନେ ଚାଳିଶ ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମରୁଭୂମିରେ ମରିବା ପାଇଁ ଦଣ୍ଡିତ ହେଲେ; ଏହିପରି ଭାବରେ 1856 ମସିହାର ଲାଓଦିକିଆ ସନ୍ଦେଶକୁ ଆଧୁନିକ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନର ଏକ ଉଦାହରଣ ଯୋଗାଇଲେ। ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର ଦଶଟି କ୍ରମୋନ୍ନତିଶୀଳ ପରୀକ୍ଷାରେ ବିଫଳତା ପରି (ଦଶ ହେଉଛି ପରୀକ୍ଷାର ଏକ ପ୍ରତୀକ), 1844 ମସିହାରେ ତୃତୀୟ ଦୂତର ଆଗମନରୁ 1856 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଫିଲାଦେଲଫିୟ ମିଲେରାଇଟ ଆନ୍ଦୋଳନ ଉପରେ ଏକ କ୍ରମୋନ୍ନତିଶୀଳ ପରୀକ୍ଷା-ପ୍ରକ୍ରିୟା ଆଣାଯାଇଥିଲା।

ଲାଲ ସମୁଦ୍ର ରୁ କାଦେଶରେ ପ୍ର ଥମ ବିଦ୍ରୋ ାହ ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ର ଦଶଟି ପରୀକ୍ଷ ାକୁ ଏକ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ାଣୀମୂଳକ କାଳରୂପେ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, କାରଣ "ଦଶ" ସଂଖ୍ୟ । ଏହି କାଳକୁ ଏକ ସୂତ୍ର ରେ ବାନ୍ଧ ି ରଖିଛି। "ଦଶ" ପରୀକ୍ଷ ାର ପ୍ର ତୀକ ହେବାରୁ, ଏହି ଦଶଟି ପରୀକ୍ଷ । ସେହି ଦଶ ଗୋତ୍ର କୁ ଚିହ୍ନ ିତ କରିଥିଲା, ଯେମାନେ ଚୁକ୍ତ ିକୁ ପ୍ର ତ୍ୟ ାଖ୍ୟ ାନ କଲେ ଏବଂ ଦଶମ ପରୀକ୍ଷ ା ଓ ସମଗ୍ର ପରୀକ୍ଷ ା-ପ୍ର କ୍ର ିୟାରେ ବିଫଳ ହେଲେ। ଏହି କାଳ ଲାଲ ସମୁଦ୍ର ଅତିକ୍ର ମଣ ସହ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ସମୁଦ୍ର ପରେ ଦଶଟି ପରୀକ୍ଷ ାର ପ୍ର ଥମଟି ଭାବେ ଦଶ ଆଜ୍ଞ ାକୁ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି; ପ୍ର ଥମ ପରୀକ୍ଷ ା ଥିଲା ବିଶ୍ର ାମବାର, ଯାହା ଦଶ ଆଜ୍ଞ ାର ପ୍ର ତୀକ ଓ ମୁଦ୍ର । (ମାନ୍ନ ା ଦ୍ୱ ାରା ପ୍ର ତିନିଧିତ)। ପ୍ର ାଚୀନ ଇସ୍ର ାଏଲରେ ଏହି

ଦଶଟି ପରୀକ୍ଷାର କାଳକୁ ଯେତେବେଳେ ଏତେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ କାଳ ଭାବେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ଆତ୍ମା ଆମକୁ ସୂଚନା ଦେଉଛି ଯେ ଲାଲ ସମୁଦ୍ର ଅତିକ୍ରମଣ 22 ଅକ୍ଟୋବର, 1844-ର ପ୍ରତିରୂପ ଥିଲା, ତେବେ ଆମେ ଜାଣିବା ଉଚିତ ଯେ ସେହି ସମୟରୁ ଏକ ପ୍ରଗତିଶୀଳ ପରୀକ୍ଷା-ପ୍ରକ୍ରିୟା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା। ଆଡଭେଣ୍ଟିଜିମ୍ ଏହାକୁ ଜାଣେନାହିଁ; ତେଣୁ ସେମାନେ ଏହା ଦେଖିପାରୁନାହାନ୍ତି ଯେ 1863 ମସିହାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ରବିବାର ନିୟମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲାଓଦିକିୟାର ମରୁଭୂମିରେ ମରିବା ପାଇଁ ନିୟୋଜିତ କରାଯାଇଥିଲା—ସେହି ନିୟମ, ଯାହା ବିଷୟରେ ସତର୍କବାଣୀ ଘୋଷଣା କରିବା ପାଇଁ ପରୀକ୍ଷା-ପ୍ରକ୍ରିୟାର ସର୍ବାରମ୍ଭରେ ହିଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଯାହା 1863 କୁ ନେଇଗଲା।

୧୮୫୬ ମସିହାରେ ଯେତେବେଳେ ଲାଓଦିକିଆର ଅବସ୍ଥା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଘୋଷଣା ମିଲରୀୟ ଆଡଭେଣ୍ଟବାଦ ଉପରେ ଆସିଲା, ସେତେବେଳେ "ନୂତନ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ" "ସାତଥର" ବିଷୟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା। ସେହି ନୂତନ ଆଲୋକ କେବେବି ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇନଥିଲା, ଏବଂ ସାତ ବର୍ଷ ପରେ, ଅର୍ଥାତ୍ ୨୫୨୦ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ଦିନ ପରେ, ଲାଓଦିକିଆନ୍ ମିଲରୀୟ ଆନ୍ଦୋଳନର ଶେଷ ହେଲା ଏବଂ ତାହା ଲାଓଦିକିଆନ୍ ସେଭେନ୍ଥ-ଡେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ କଳିସିଆରେ ପରିଣତ ହେଲା। ମୋଶା ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ଦେଶକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଦଶମ ପରୀକ୍ଷା ଆସି ପହଞ୍ଚିଥିଲା, ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟଭାବେ ସେହିଟି ଏକ ଭିତ୍ତିମୂଳକ ପରୀକ୍ଷା ଥିଲା, କାରଣ ଆରମ୍ଭରୁ ମୋଶାଙ୍କୁ ଯେ କାର୍ଯ୍ୟ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା, ସେହିଟା ହେଉଛି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ଦେଶକୁ ନେଇଯିବା। ମୋଶା ମିଶରକୁ ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିଲା। ଦଶମ ପରୀକ୍ଷା ଆସି ପହଞ୍ଚିଥିଲା, ଏବଂ ବିଦ୍ରୋହୀମାନେ ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ଦେଶକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବା ବିଷୟରେ ଦ୍ୱିଧାଭାବରେ ଦୋଳାୟମାନ ହେଉଥିଲେ।

> ଏବଂ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିଲି, ତୁମ୍ଭେ ସେହି ଅମୋରୀୟମାନଙ୍କର ପର୍ବତକୁ ଆସିପହଞ୍ଚିଛ, ଯାହା ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଈଶ୍ୱର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦେଉଛନ୍ତି। ଦେଖ, ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମର ଈଶ୍ୱର ସେହି ଦେଶକୁ ତୁମ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖିଛନ୍ତି; ଉପରକୁ ଯାଇ ତାହାର ଅଧିକାର କର, ଯେପରି ତୁମର ପିତୃଗଣଙ୍କର ଈଶ୍ୱର ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମକୁ କହିଛନ୍ତି; ଭୟ କର ନାହିଁ, ନିରୁତ୍ସାହ ହେଉ ନାହିଁ। ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ମୋ ପାଖକୁ ଆସି କହିଲା, ଆମ୍ଭେ ଆମ ପୂର୍ବରୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପଠାଇବା, ଏବଂ ସେମାନେ ସେହି ଦେଶକୁ ଆମ ପାଇଁ ତଦନ୍ତ କରି ଫେରି ଆସି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସୂଚନା ଦେବେ ଯେ, କେଉଁ ପଥରେ ଆମ୍ଭେ ଉପରକୁ ଯିବାକୁ ହେବ ଏବଂ କେଉଁ କେଉଁ ସହରକୁ ଆମ୍ଭେ ପହଞ୍ଚିବା। ଏହି କଥା ମୋତେ ଭଲ ଲାଗିଲା; ଏବଂ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବାରୋଜଣ ଲୋକଙ୍କୁ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗୋତ୍ରରୁ ଜଣେ କରି, ନିଲି। ବିବରଣ 1:20–23।

ସେହି ବିନ୍ଦୁଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାରୋଜଣ ଗୁପ୍ତଚର ଫେରି ଆସନ୍ତି, ସେଥି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଅବଧି ଏହି ଇତିହାସକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ—ଯେତେବେଳେ 1856 ମସିହାରେ ଶେଷ ଭିତ୍ତିମୂଳକ ପରୀକ୍ଷା ଆସିଲା, ଏବଂ ସାତ ବର୍ଷ ଧରି ଲାଓଡିସିୟ ମିଲରାଇଟମାନେ ଦେଶକୁ ଅନୁସନ୍ଧାନ କଲେ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ଗୋଟିଏ ଆନ୍ଦୋଳନ ଭାବେ ଅବସାନ କରି ଗୋଟିଏ ଚର୍ଚ୍ଚରେ ପରିଣତ ହେବାକୁ ଚୟନ କଲେ।

ମିଲରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆବିଷ୍କୃତ ପ୍ରଥମ ସତ୍ୟ ଥିଲା "ସାତ କାଳ"; ସେ ଏହାକୁ ଯିରିମିୟଙ୍କ ପୁରାତନ ପଥଗୁଡ଼ିକୁ ଗଠନ କରୁଥିବା ଭିତ୍ତିମୂଳକ ସତ୍ୟମାନଙ୍କର ଭିତ୍ତି ରୂପେ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ। ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମ ପାଖକୁ ଆସିଥିବା ଶେଷ ନୂତନ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଆଲୋକ 1856 ମସିହାରେ ଆସିଥିଲା, ଏବଂ ସେହିଟା "ସାତ କାଳ" ବିଷୟରେ ପ୍ରବନ୍ଧମାଳା ଥିଲା। ଏହି ଐତିହାସିକ ସତ୍ୟମାନଙ୍କର ଗଭୀର ଅଧ୍ୟୟନ ସହ ବହୁତ ଆଲୋକ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ଯଦି ଆମେ ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଆଠର ଚଉଦ ପଦର ଉତ୍ତର କାହିଁକି "9/11 ଠାରୁ ରବିବାରୀୟ ଆଇନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ତାହାପରେ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ଶୁଦ୍ଧିକୃତ ହେବ," ବୋଲି ଅଛି, ତାହା ସନାକ୍ତ କରିପାରିବାକୁ ଚାହୁଁ, ତେବେ ଆମକୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ି ଚାଲିବାକୁ ହେବ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟ 1844 ମସିହାରେ ଯେ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ, ତାହା 1863 ମସିହାରେ ବିଚ୍ୟୁତ କରାଗଲା; ଏହିପରି, ସେହି ସମୟରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର "ଶୁଦ୍ଧିକରଣ" କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସ୍ଥଗିତ ରଖାଗଲା, ଯେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନଗଣ ଲାଓଦିକିଆର ଅରଣ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ପରିଭ୍ରମଣ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ। ଏହି କାରଣରୁ, 1844 ରୁ 1863 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମୟକାଳରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପାଦିତ ହେବାକୁ ଥିବା କାର୍ଯ୍ୟଟି, ତୃତୀୟ ଦୂତ—ଯିଏ ହେଉଛନ୍ତି ପୃଥକ୍ କରୁଥିବା ଏବଂ ଶେଷରେ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କରୁଥିବା ଦୂତ—"ଶୁଦ୍ଧିକରଣ" ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଶେଷପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ପାଦନ କରିବାବେଳେ ଆବଶ୍ୟକତାବଶତଃ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହେବାକୁ ଥିଲା। 1844 ରୁ 1863 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ

ପଥଚିହ୍ନଗୁଡ଼ିକ ସେହି ପଥଚିହ୍ନ, ଯେଉଁଥିରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ଶୁଦ୍ଧିକରଣ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସମ୍ପାଦନ କରିଥାନ୍ତେ; ଏବଂ ସେହି ପଥଚିହ୍ନଗୁଡ଼ିକ ସେହି ଇତିହାସକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେଉଁଠାରେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦିତ ହେବ। ଯଦି ଏହା ପ୍ରମାଣ କରାଯାଇପାରେ ଯେ 1844 ରୁ 1863 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ 9/11 ରୁ ରବିବାର ଆଇନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମୟକାଳକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ତେବେ "କେତେଦିନ" ବିଷୟକ ପ୍ରଶ୍ନଟି "କେତେଦିନ" ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଅନ୍ୟ ରେଖାମାନଙ୍କ ସହ ସମନ୍ୱୟରେ ଅଛି।

୧୮୪୪ ମସିହା ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କର ଆଗମନର ବର୍ଷ ଥିଲା, ଏବଂ ୧୮୬୩ ପରୀକ୍ଷାକାଳର ସମାପ୍ତିକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ୧୮୪୬ ମସିହାରେ ହ୍ୱାଇଟ୍ ଦମ୍ପତିଙ୍କ ବିବାହ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ଏଲେନଙ୍କର ଶେଷ ନାମ ହାର୍ମନ୍ ଠାରୁ ହ୍ୱାଇଟ୍ କୁ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେଲା; ଏବଂ ସେହି ବର୍ଷରେ ସେହି ବିବାହିତ ଦମ୍ପତି ସପ୍ତମ-ଦିନର ବିଶ୍ରାମବାର ପାଳନ କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ। ବିଶ୍ରାମବାର, ବିବାହ, ଏବଂ ନାମ-ପରିବର୍ତ୍ତନ—ଏହି ସବୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀଗତ ଭାବେ ଚୁକ୍ତିସମ୍ପର୍କର ପ୍ରତୀକ ଅଟେ। ପ୍ରଭୁ ଆଧୁନିକ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ୧୮୪୪ର ଲାଲ ସମୁଦ୍ର ମାଧ୍ୟମରେ ଆଣିଲେ, ଏବଂ ୧୮୪୬ରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସିନାଇ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଣି, ସେମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦେବା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଚୁକ୍ତିରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ। ସେହି ବ୍ୟବସ୍ଥା, ହବକ୍କୂକଙ୍କ ଦୁଇ ଫଳକ ପରି, ଦୁଇଟି ଫଳକ ଉପରେ ଲେଖାଯାଇଛି; ପ୍ରଥମ ଫଳକରେ ୪ଟି ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ଫଳକରେ ୬ଟି ରହିଛି। ଦୁଇଟି ଫଳକ ପ୍ରାଚୀନ ଓ ଆଧୁନିକ—ଉଭୟ ଇସ୍ରାଏଲର ଚୁକ୍ତିସମ୍ପର୍କକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ଏକତ୍ରରେ ଚୁକ୍ତିର ସେହି ଦୁଇ ଫଳକ, ଅର୍ଥାତ୍ ଦଶ ଆଜ୍ଞା, ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲ ପାଇଁ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଭାବେ ୪୬ ଭାବରେ ଚିହ୍ନିତ, ହବକ୍କୂକଙ୍କ ଦୁଇ ଫଳକର ପ୍ରତିରୂପ ଥିଲା, ଯେଉଁମାନେ ଅନ୍ତିମ ବର୍ଷାର ଇତିହାସକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି। ପେଣ୍ଟେକୋଷ୍ଟର ଦୁଇଟି ଦୋଳିତ ରୁଟି-ନିବେଦନ ସହିତ, ସେମାନେ ସେହି ପତାକାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯାହା ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାର।

ଯେତେବେଳେ ସିଷ୍ଟର୍ ହ୍ୱାଇଟଙ୍କର ନାମ ହାର୍ମେନ୍‌ରୁ ହ୍ୱାଇଟ୍‌କୁ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେଲା। ହାର୍ମେନ୍‌ର ଅର୍ଥ ଶାନ୍ତିର ଜଣେ ସୈନିକ, କିନ୍ତୁ ଏହାର ସ୍ଥାନରେ ହ୍ୱାଇଟ୍ ଆସିଲା, ଯାହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଧର୍ମିକତା ଅଟେ। ଗୋଲ୍ଡ୍ ନାମର ଅର୍ଥ ସୁନା, ଏବଂ ଏଲେନ୍‌ର ଅର୍ଥ ଏକ ଦୀପ୍ତିମାନ ଓ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଆଲୋକ। ତାଙ୍କର ନାମ ଲାଓଦିକିୟାର ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

> ମୁଁ ତୋତେ ପରାମର୍ଶ ଦେଉଛି, ଯେ ତୁମେ ମୋ ପାଖରୁ ଅଗ୍ନିରେ ପରୀକ୍ଷିତ ସୁବର୍ଣ୍ଣ କ୍ରୟ କର, ଯେଣୁ ତୁମେ ଧନୀ ହେବ; ଏବଂ ଶ୍ୱେତ ବସ୍ତ୍ର, ଯେଣୁ ତୁମେ ପରିଧାନ କରିପାରିବ, ଏବଂ ତୁମର ନଗ୍ନତାର ଲଜ୍ଜା ପ୍ରକାଶ ନ ହେଉ; ଏବଂ ତୁମ ଚକ୍ଷୁରେ ଅଞ୍ଜନ ଲାଗା, ଯେଣୁ ତୁମେ ଦେଖିପାରିବ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୩:୧୮।

"ଚକ୍ଷୁ-ଅଞ୍ଜନ" ହେଉଛି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟର ଆଲୋକ, ଏବଂ ଏଲେନ୍ ଏକ ଦ୍ୟୁତିମୟ ଓ ପ୍ରକାଶମାନ ଆଲୋକ। 1856 ମସିହାରେ ମିଲେରାଇଟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିରାପତ୍ତା ତାଙ୍କର ଲେଖନୀ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା ଲାଓଦିକିୟାଙ୍କ ପାଇଁ ବାର୍ତ୍ତାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ, ଏବଂ ତାଙ୍କର ନାମରେ ଯେପରି ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଥିଲା, ସେଥିରେ ମିଳୁଥିଲା। ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ସ୍ପଷ୍ଟ କରି କହନ୍ତି ଯେ, 1888 ମସିହାରେ ଜୋନ୍ସ ଓ ୱାଗନରଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା ହେଉଛି ଲାଓଦିକିୟାଙ୍କ ପାଇଁ ବାର୍ତ୍ତା, ଏବଂ ତାଙ୍କର ବାର୍ତ୍ତା ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା ମଧ୍ୟ ଥିଲା।

> "ପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କର ମହାନ କୃପାରେ ଏଲ୍ଡରମାନେ ୱାଗ୍ନର ଓ ଜୋନ୍ସଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ତାଙ୍କର ଜନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମୂଲ୍ୟବାନ ସନ୍ଦେଶ ପଠାଇଥିଲେ। ... ଏହାହିଁ ସେହି ସନ୍ଦେଶ ଯାହାକୁ ଦେବତା ସମସ୍ତ ଜଗତକୁ ଦିଆଯିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ କରିଥିଲେ। ଏହା ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶ, ଯାହାକି ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ ପ୍ରଖ୍ୟାପିତ ହେବାକୁ ଥିବା, ଏବଂ ତାଙ୍କର ଆତ୍ମାଙ୍କର ପ୍ରଚୁର ପରିମାଣର ଉଣ୍ଡେଇ ଦିଆଯିବା ସହିତ ସହଚରିତ ହେବ।" Testimonies to Ministers, 91.

ତୃତୀୟ ଦୂତ 1844 ମସିହାରେ ଆସିଥିଲେ, ଏବଂ 1888 ମସିହାରେ ସେ ଦ୍ୱିତୀୟଥର ପାଇଁ ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ। 1888 ମସିହାର ବାର୍ତ୍ତାଟି ଲାଓଦିକିୟାର ବାର୍ତ୍ତା ଥିଲା; ସେହିଟି ତୃତୀୟ ଦୂତର ବାର୍ତ୍ତା ଥିଲା; ସେହିଟି ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ଅଠାରର ଦୂତଙ୍କ ଅବତରଣକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲା; ସେହିଟି ବିଶ୍ୱାସଦ୍ୱାରା ଧର୍ମୀକତାର ବାର୍ତ୍ତା ଥିଲା, ଯାହା ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାର ଢାଳଣ ସମୟରେ ପ୍ରଘୋଷିତ ହୁଏ। ତୃତୀୟ ଦୂତ 1844 ମସିହାରେ ଆସିଥିଲେ ଏବଂ ପୁନର୍ବାର 1888 ମସିହାରେ ମଧ୍ୟ ଆସିଥିଲେ, କେବଳ ଏହି ଦୁଇଥରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ହେବା ପାଇଁ; କିନ୍ତୁ ଏହି ଦୁଇଥରେ ମଧ୍ୟ ସେହି ସମୟକୁ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଭାବେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି, ଯେତେବେଳେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାର ସମୟରେ ତୃତୀୟ ଦୂତ ଆସନ୍ତି। 1844 ହେଉଛି 9/11 ର ଏକ ପ୍ରତୀକ, ଏବଂ ଯଦି 1863 ରବିବାର ବିଧିକୁ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଭାବେ ଦର୍ଶାଏ, ତେବେ "9/11

ରୁ ରବିବାର ବିଧି ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ” ଏହି ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ।ଣୀମୂଳକ ଅବଧି, ଯାହା “କେତେଦିନ” ଏହି ପ୍ର ତୀକଦ୍ୱ ।ରା ପ୍ର ତିନିଧିତ ହୋଇଛି, ସେହିଟି “କେତେଦିନ” ବୋଲି ତେରୋତମ ପଦର ପ୍ର ଶ୍ନ ର ବର୍ତ୍ତ ମାନ ସତ୍ୟ ।ନୁକୂଳ ଉତ୍ତ ରକୁ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରିବ।

1842 ରୁ 1850 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ମିଲ୍ଲରାଇଟ୍ ଇତିହାସ ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ କାଳଖଣ୍ଡ, ଯାହା 1844 ରୁ 1863 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ପରୀକ୍ଷାର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ କାଳଖଣ୍ଡ ସହ ଅନ୍ୟୋନ୍ୟ ଆବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଛି। 1842 ରୁ 1863 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତରେ ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସୀମାଚିହ୍ନଗୁଡ଼ିକ ଅଛି, ଯେଉଁମାନେ 9/11 ରୁ ରବିବାର ଆଇନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଇତିହାସକୁ ଚିତ୍ରିତ କରେ, ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିଜ ମନ୍ଦିରକୁ ଶୁଦ୍ଧ କରନ୍ତି—ପ୍ରଥମେ ତାଙ୍କର କଳିସିଆକୁ ଏବଂ ପରେ ଏକାଦଶ-ଘଣ୍ଟାର କାର୍ଯ୍ୟକର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କୁ। ରବିବାର ଆଇନର ସମୟରେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପାଖରେ ଜଗତର ସମ୍ମୁଖରେ ଧ୍ୱଜରୂପ ନିବେଦନ ଭାବେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଶୁଦ୍ଧିକୃତ ଜନସମୁଦାୟ ଥିବେ, ଏବଂ କଳିସିଆ ବିଜୟୀ କଳିସିଆରେ ପରିଣତ ହେବ। ତାହା ପରେ ତାଙ୍କର ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ଶୁଦ୍ଧ ହୋଇଥିବ।

ଆମେ “କେତେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ”ର ପ୍ରତୀକକୁ ଯଥାସ୍ଥାନରେ ସ୍ଥାପନ କରିଛୁ, ଯଦ୍ୟପି ନିଶ୍ଚୟ ଭାବେ ଏହାଠାରୁ ଅଧିକ କିଛି ଅଛି। ଏବେ ଆମେ ଏହାକୁ ଏବଂ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ପାଞ୍ଚଟି ପ୍ରବନ୍ଧକୁ ପୁଣିଥରେ ଯୋଏଲ ପୁସ୍ତକର ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଆଣିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବୁ, କିନ୍ତୁ ଏହି ପାର୍ଶ୍ୱବର୍ତ୍ତୀ ବିଚ୍ୟୁତିଗୁଡ଼ିକୁ ପୂର୍ବରୁ ସ୍ଥାପିତ କରିବା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତୀତ ହେଲା। ଆମେ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ “କେତେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ” ବିଷୟରେ ବିଚାର କରିଛୁ, ସେ ସମସ୍ତଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ପଦରେ ପାଲ୍ମୋନୀ ଯେ “କେତେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ” ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦେଇଥିଲେ, ତାହା ସହ ସମ୍ମତ ଅଟେ; କାରଣ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ 9/11 ଠାରୁ ରବିବାର ଆଇନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶୁଦ୍ଧ କରାଯିବ। ସେହି ଇତିହାସ ହେଉଛି ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାର ଇତିହାସ, ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାର ଇତିହାସ ଯୋଏଲ ପୁସ୍ତକରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି।